

3 жазып

КАЛЫУЛ БИИ МЕНЕН ОРМОН ХАН

Ормондун заманында Жылгын башыга /азыркы Токмок калаасы турган жер/ жумгалдык Курманкожо уруусунан Өмүрзак деген киши жолоочудал, өз бакырчылыгы үчүн Ормондун айдына барат экен. Ал жерде эки-үч күн жумуку бүткөнгө токтоп калат. Бир күнү Ормон өзү баштап шаккалаң түрдө айыл аяасы менен кымкуут болуп калышат. Анчалык эле коркунучтуу түрдө эмес, бир жактан нээт-туу конок келе турган сыяктуу дүрбөй калышкандыгын Өмүрзак байкап, бирөөдөн суроого оозу батпайт. Себеби, ал учурда Ормон чоң хан болуп жалпы кыргызды бийлеп калгандыгынын натыйжасын - биринчи жактан болсо, экинчи жактан - андагы эл өтө молундугу менен адеп сактанып, улуусунан сурай албай, кичүүсүнөн сурганы менен аябетте, ачык билалбайт, ан үчүн канээттандире жооп ала албасы чын да.

Архив Т. Усубалиева ©Usubaliev Foundation 2020

Ормон өзү жаңы журтка үй тиктирип, керме керип, аркан тарттырып дегендей аттарды байдай турган жерине чейин прастатып жүз баштуу тетегөлүү ак үйдү, куба төбөлүрөөк тарткан үзүгү бар. Эшигинде Ормон өзү баштап элиндеги кырма тизилген улуу-кичүү хигит = жалдаң жана айыл аксакалдары менен бирге жарданып туруп калышты дейт. Баягы Өмүрзак ошол элдин ичинде таңыркагандан таңыркап турду эле, ангыча бир атчан киши жездире, жездире бастырып чуда какты жүрүш менен келди ыныстап, аттан түшүп кол кууцуруп Ормонго салам айтты. Ормон элик алары менен: "Баатыр жакын келдиби?" - деп сурап калды. "Жакын келишти" - деп жооп берди. Ошону менен "Баатыр келет", "Баатыр келет" дешип, ого бетер дүрбөн түшөт. Ангыча кырк=элүүдөй киши менен элдин ортосунда тогуз топчулуктуу, кара кашка ынычасы бар, сыртынан төө боз чапкан, башында керы бою кестелүү калпак, сары жаргак ышымынын багелегин басма менен сыйдырган, бутуна көк жөкө кийген чып жөөк, кара суур

киши жалдуу күрөң атчан келип калды. Ормон чуркап барып атын алып, колтуктан түшүрүп алды. Жанындагылардын бардыган түшүрүшүп, күтүшүп турган отуздай киши кым-куут, аттарын алышып чапа-чуна кермеге байдашты. Өмүрзак баягы баатыр ким экенин айра билдирбай аңтаң болуп: "Алырай, жалпы киргизде жалгыз эле Ормон чоң эле, мындан чоң баатыры бу ким? деген болду экен деп эле жүрөт. Көбүнчө баягыбаатырдын жалдуу кара күрөң атынын үстүндөгү күмүш пынташына көзүн салып туруп: "Ай, эми койчу, ким экенин үстүнө кирсем сөзүнөн таанырмын" деди да, Өмүрзак элдин артынан үйгө кирди. Албетте, Ормон өзү элтигин ачып, тегиз үйгө киргизип отурушканда да иреге жакка сиңир тизелеп жүлүргө басып отурду. Кирген элдин баары тең ыңкый каранып жымжырт эле отурушат. Бир эздан соң, бөлөк үйдөн чоң-чоң кара аяктар менен мөлт-калт куюлган курут жармага сары майды сапырын кошуп алып келип, Ормон өзү алыгы баатырга сунуп, калгандарына бөлөк кишилерди сунуп, киши башына бирден аяк кыдырата коюп кетишти. Жарманы ичип болгонго чейин эч кимден бир эмне деген сөз чыга алган жок, акырында аяктарды ошол үйдөгү бир картөң байбиче жыйнатып алып, ашкана жакка чогултуп калды. Ал байбиченин жанында баласынын баласыбы, бир бешикте ээркек бала колун сууруп алып асып койгон карышкырдын чүкөсү менен ойноп жатат. Андан кийин Ормон бир кары кишини карап "бирдеме деп айтканың" дегендей кылып башын ийкеди. Ал кары киши төрдө баягы отурган баатырга карап, өйдө болдуруп сиңир тизелей түшүп:

- Баатыр, бала-чакаларыңыз жана элиңиз көптөн бери эле Сиздин бир сөз сурайлы деп жүрүшөт. Бул эл - бөлөк бир тили буруунун сурагына өтөт деген көп бар деген экенсиз. Ошондон бери эле түрдүү коркунуч түшүп жатат, ошон үчүн улуу-кичүү жашы

бада=чаканыз эйтпн берер бекен денип, сизди чакиртып кутуп тур-
быз - деди.

— Андай болсо эйтпн берейин, жакшы болот, балдар! — деп, чек
түшүп отурган киши озо бетер оң жагына ыңгай тартараяк обдулуп,
оңдонуп туруп: — Ээ, балдар! Кудай дей турган эман, жаканерды
муунбагыдай карманып жүрүчөр! Омбу деген жерге орус келет дейт.
Анын кармаганынан көп чыгат дейт, ырасмы? — деп оң ийнин карап
койду эле, отурган эл бирин-бири тегерете карашып тыңшап калып-
ты. **Архив Т. Усубалиева ©Usubaliev Foundation 2020**

Анда баягы кары киши дагы суратты:

— Ошол орустун турпаты не оңкүү, кандай түр менен сурайт
баатыр? — деди.

Анда теменкүдөй түр менен сыпаттап айткан экен:

Жер бетин тужан басты,

Малды ылаң басты.

Өңү сары, көзү көк,

Уңкугуу мурун орус келет,

Узун чөптү оруп келет,

Кыска чөптү коруп келет

Карагайдан чарбагы болот,

Калың элди коркуткан ырбагы болот — деп, оң
ийнин карап: — ырасмы? — деп мойнун буруп койду дейт.

Анда баягы кары киши дагы суратты:

— Баатыр, дагы кандай шумдуктар болот?

Экинчи ийнин кылчылып караш:

— Түтүнгө "келе чыгым" деп келет го,

Кези келсе жетим уул, тул катынды жеп келет ко.

Мал=Башыңды каттап, эсеп менен тактап алат ко.

Ош түтүнгө бирден тың чыгээр

Бирин көрүп биринен бири шум чыгээр.

Уй пүл болоор.

Кул бий болоор,
 Токой токой болоор,
 Талаа токой болоор,
 Тегерек чека тийин чыгар,
 Атасынан баласы кийин чыгар.
 Кызыл-кызыл кыялар,
 Кыргызек тайга уялар.
 Такыясы колго алып
 Кыз жигитти кубалар.

Саатаның сары боз бээ болоор,
 Ичкениң ич ичкес сары суу болоор.
 Таштан кесек болоор,
 Аны ичкен багдар тандайы жарылган чечен болоор.
 Этеги чолок, жеңи жок чапан чыгар,
 Эң кийинки багдарың ташан чыгар.
 Тегиз жерден тегирмен чыгар,

Тексиз жерден бай чыгар, ээ, ырсың? — деп
 оң ийнин караганда отурган эддин баары жан кулактын учунда, кол
 жаканын тышында болушуп, бирине-бири деддейишти.

— Кудай, омону көргөзбөсөң болот эле — денип күңгүрөнүп жибере
 рилген дейт. Баягы кары киши бодуп көпчүлүгү чуркурап:

— Баатыр, омондо эддин айласы эмне болот? — денип коркунушта
 болгондо:

— Ал эле дейсиңерби... эл болсо сары орустун заманы дейт, сары
 орустун кийин кара орус чыгат, Сары оруска күйүт түшөт, элге бир
 чоң бүлүк түшөт.

Он үйгө бирден кезан болоор,
 Орчун шаар базар болоор.
 Эримди өзүм бийлейм деп зайып чыгар,

Көл үстүнө жүргүзгөн кайык чыгаар – деген дейт.

- Андан ары эмне болот, баатыр? – дегенде:
- Ошол кара орустун убагында он беш жылдан кийин:

Байпагың манат,
 баттегиң киш,
 ит аягың мис болоор.
 Кой үстүнө торгой жумурткалап,
 жесир катын миңден кой айдайт – деген экен.

-- Ошол учурду керер бекенбиз, баатыр? – деп элдер чурулдап,
 күлүңдөп жиберилкенде, элди тегерете карап:

-- Жок, бул отургандар кербөйсүңөр! – Тээ-тетиги бешиктеги бала
 көп жашаса четин көрөр! – деген экен. Кээ бир кишилер айтат: "өзү-
 нүн небереси акидей сары деген болуучу деп. Ал Акидей сары токсон
 жаштан ашып, 39-жылы өлдү" дешет. "Жок, Өмүрзактын өзүнөн укканмын
 -- Акидей эмес, Ормондун балдарынан боло тургандай эле" деп айтчу
 экен Өмүрзак...

Бул сөздү ыраматылык Куйручук айткан, Куйручук ошол Өмүрзак-
 тын ез уулу болгон. Мына ошол баатыр кадимки Калыгул баатыр
 дешет. Калыгул өзү ырчы эмес эле киши экен, бирок маселентип,
 уйкаштырып келечекти көп айтчу дейт. Ошон үчүн Калыгулдун сөзүн
 улап, Арстанбек булбул ырдачу экен. Мына ошондон кийин биздерге
 чейин айтып жүрүшөт.

~~РЕДАКЦИЯДА~~ Акидей сары Калыгулдун Кунтууган деген уулунан,
 Кунтуугандын бир уулу Кененсары, ^{акран} Кененсарыдан Турдакун Усубалиевдин
 атасы – Усубалы, ~~жунгучу~~. Эл оозундагы айын боюнча Акидей эненин
 курсагынан ырдап түшкөн имиш. Айтымдарга караганда тим койсо ая-
 багандай чечен же мыкты акын чыкмак ^{дешет} экен. Ооз ачып ырдайым деп Калы-
 гул чоң атасына сөз берип коюптур. Ошон үчүн буулугуп, ырдабай
 өткөн ^{ура,} ~~дешет~~

Муну асанга келсе болсо Моголо Куйручукту
 аялсыз алып алышат жеке мен анын атын айтканымды
 жазып берем.

КАЛЫЛУ ОЛУЯНЫН ОРУС КЕЛЕМЕНТЕН
КАНЧАМЫК МУРУН АЙТКАНЫ

Көгүчкөн учар жем чыкса,
Кек тулиар чуркар тер чыкса,
Көңүлү тынар көпчүлүк,
Көзгө толор эр чыкса,
Көөрүктүн оту тутанбайт,
Көт жагынан жөл чыкса.
Көч жүрө албай токтолот,
Көз учкан бийик бел чыкса.

Андышпай койбойт абысын
Ак шумкар карайт чабыгын.
Аларман ууру кез салаар
Адырмак тоснун жыбыгын.

Кара кул карайт қардына,
Кара жемсөө эзамат
Кайрылбайт жакын барына.
Кочгуроо такса жарашат,
Койкойгон кара нарна.

Кортуулчу түшөт колуна,
Кайраты бар эрендер,
Карагай найза кармаган,
Карыштырып колуна.
Кара жемсөө эгиттер,
Канча бүлүк болсо да,
Кайрылбайт экен тобуна.

Оройлорун бастыр болду,
 Орус алмак биздерди,
 Ушу заман жанын болду,
 От чыпай жарың текир болду.
 Токой токол болоор,
 Токол байбиче болоор.
 Уй пул болоор,
 Кул бий болоор.
 Териз жерден тегирман жүрөр,
 Тексиз жерден бий чыгар.
 Атка жакка салынган кийим чыгар
 Акча катас пул болуп тыйын чыгар.
 Алымын жоодою аңдыган кымын чыгар.
 Этеги жок чапан чыгар,
 Эң кийинки баласы талан чыгар.
 Эри менен тартыша;
 Элде эркек көп деген аял чыгар.
 Кызыл-кызыл кыялар,
 Кыргыз талга уялар
 Такыясын колго алып,
 Кыз жигитти кубалар.
 Аягың бас болоор
 Баяның пас болоор.
 Тууганың кас болоор
 Аылганың касам, ант болор.
 Нгы жокко жан берип,
 Нийменине жет болоор.
 Бактылуу адам кааласа,
 Муз үстүндө от жанаар.
 Бактысыз адам кааласа,

Кургак үйдөн суу чыгар.
 Жакшы болгон баланын,
 Атасы жамаң болсо да
 Төрдө олтуруп сый табар.
 Жамаң болгон баланын,
 Атасы жакшы болсо да,
 Төө үстүнөн ит кабар.
 Кезиги жок өмүрдөн,
 Уктап көргөн түш артык.
 Төр жерде, тайгак кечүүдө,
 Эрендердин күчү артык.
 Куу көңүлгө күлүктүн
 Төрт аяктын неси артык?
 Кектебесе жамгыр жаап,
 Кайырсыз жаздан киш артык.
 Сыпатын бир адаттын,
 Эрден эрди и иши артык,
 Тууру кутсуз шумкардан,
 Кайырдуу болгон күнүндө
 Турумтай аттуу куш артык.
 Одоно соккон күмүштөн
 Сулуулап соккон мис артык.

ТӨНМӨ, САНАТ ҮРДЭР:

Кызаргандын баарысы манат болот турбайбы,
 Кылган иштин баарысы адат болот турбайбы.
 Үрдөгөндүн баарысы санат болот турбайбы:
 Аттууну коюп, жөөнү айтам,
 Арбак конгон дөөнү айтам.
 Катар-катар лектү айтам,
 Калп айтпаган төптү айтам.

Кекүрөк чечен болбосо,

Кезү керүп не килет.

Мен кыналат небесең

Жарчылыктни ким өлөт.

Кар килең болбой кар кетпейт,

Капсадаң болбой жут болбойт.

Кара өзгөй болбой доо болбойт,

Шагыл болбой зоо болбойт.

Шайыры болбой эл болбойт,

Нейили жакың кем болбойт.

Чаң созулат тымандан,

Жакшылык келбейт жамандан.

Буубудун мукам жүнү бар,

Тайлаптын таза жүнү бар.

Коргондуу чердин ору бар,

Улуктун катте зору бар,

Экинни бири болбогон,

Кембагыл элдин шору бар.

Аскар — аскар аскар тоо,

Аягы барып чыл болот.

Атадан олтоо туусаң да

Сыйлашпасаң жат болот.

Теректин түбү кыт болот,

Жаман адат кырт болот.

Каарына алганда,

Ак жайдын күнү кут болот.
 Ак бөкөн келип жыгылат
 Алдын казып ордосо,
 Ак шумкар келип илинет,
 Саясатчы алдын тордосо.

Ийри жыгач түз болот,
 Тезге салып ордосо,
 Душманына кор болот,
 Биз тууганын кордосо.
 Бу дүйнөдө не карып?
 Ак каладуу бээ карып.
 Айтылбаган сөз карып,
 Самандаши болбосо,
 Карыя болор тез карып.
 Кадирин жеңе билбесе,
 Бойго жеткен киз кариш.
 Эл жакалай конбосо,
 Бетегелүү бей карып.
 Кез, өрцөгү болбосо,
 Айдын чалкар кел карып,
 Улук адил болбосо
 Убара болот эл карып.

Жайтаңдын басы зоо болот,
 Жаман менен дос болсоң,
 Аягы бир күн доо болот.
 Жакшы менен дос болсоң,
 Өлгөнчөктү кушташат.

II.

Жаман менен дос болсон,
 Багымды бергин деп,
 Эки айдак кийин мушташат.
 Кетсе дөөлөт колудан,
 Көлмеги кымын мөл кайтып.
 Келе деп келсе бербесең,
 Кетер даянды саргайтып.
 Чырпыгы ошого таландан,
 Чынар болбойт тая кайтып.
 Чындап ажал келген соң,
 Чыккан жан келбейт ал кайтып.
 Бүткөн өмүр — кичкөн кун.
 Колуңа келбейт ал кайтып.
 Туугунуң качса колудан
 Туура конбой ал кайтып.

 Катинда мээнет чырмаса,
 Каяша айтат эрине.
 Жарыны мээнет чырмаса,
 Алыгы чыкпайт жерине.
 Жакшыны мээнет чырмаса,
 Жакини менен кас болот,
 Баланы мээнет чырмаса,
 Сарыкарт чыгып таз болот.
 Кызды мээнет чырмаса,
 Атасынын төрүндө
 Көп отуруп кор болот.
 Тузду мээнет чырмаса,
 Дөлкү чыгып шор болот,
 Атты мээнет чырмаса:
 Аягынан басынат,
 Төөнү мээнет чырмаса,
 Котур болуп кашынат.
 Бейди мээнет басарда,

Ашканага кашынат.

Нырчын айтат талмын деп,

Кемер айтат жармын деп.

Чымчык айтат кушмун деп,

Чырчын айтат салмын деп.

Бекендүү колдун бал камыш.

Кылы селса от жанат.

Уулу маман болгон сон,

Добедөй болгон атасын

Төө үстүнөн ит кабат.

Булбул үнүн эшитпей,

Буралып калаа ачылбайт,

Мундуунун үнү басылбайт.

Күкүк үнүн эшитпей,

Күн жайланып ачылбайт.

Күйүттүү болгон адамдын,

Күндө үнү басылбайт.

Боло турган азамат,

Болоттон кылыч байланат.

Жоого жетсе сүрү бар,

Тамды тешер урунуп,

Сабы кыска чоту бар.

Боло турган жигиттин,

Жүрөгүндө оту бар.

Аргымактын азганы,

Аркы-терки басканы.

Азамат эрдин азганы

Көчкөндө жээ басканы.
 Аргымакта жал жок деп,
 Жолго таштап кетпөңөр,
 Азаматта мал жок деп,
 Жоого таштап кетпөңөр.

Өзөндүү сууга тал бүтөт,
 Өлбөгөн кулга мал бүтөт
 Мал бүткүчө иш кетет,
 Ага – инидей дос кетет.

Куурай чыкпас куу такыр,
 Куурай чыгып бергенде:
 Кулдун чуркап өтө албайт,
 Мал бүтпөгөн куу жакыр
 Мал жайылып бүткөндө
 Айдап журтка жете албайт

Талам атты буйга мин,
 Тонуп калган ойго мин.
 Чанач артып сууга мин!
 Ишенимдүү жакшы атты,
 Көтөрүлгөн тууга мин.
 Кулак тунган чууга мин.

Атың кашан болгон сон,
 Аштан – тойдон калган сон.
 Күлүктүгү не пайда?
 Алганың сулуу болгон сон
 Аркырап беттен алган сон,
 Сулуулугу не пайда?

Этекти кессең тон болбойт,
 Эзелки душман эл болбойт.
 Жөлкени кессең тон болбойт,
 Жеткилең бийик жол болбойт.

Жөөн тагага эл болбойт,
 Жеке тамчы сел болбойт.
 Жалгыз өлбө чуу чыкпайт,
 Жар куласа суу чыкпайт.
 Ак чаңгыл тоонун этегин,
 Адис мерген кийиктейт.
 Алганы жакшы жолукса
 Азамат көөнү бийиктейт.
 Ак кула аттар кимде жок,
 Жүгүрбөсө байге жок.
 Ага-тууган кимде жок,
 Сыйлашпаса жатча жок.

Бедери жок торкодон,
 Бек токуган бөз жакшы.
 Медери жок туугандан,
 Бек сүйлөшкөн жат жакшы.
 Алтындуу зээр ак кабак,
 Атка тынчы болбосо,
 Алтынын алып отко жак,
 Акылдуу тууган болбосо,
 Акырын айтып жатка жак.
 Күмүштүү зээр аккабак.

15.

Күдүккө тычы болбосо,

Күмүшүм алып отко жак.

Күйөр туугам болбосо,

Күлө багып жатка жак.

Калыгуудун бул ырлары Шарипбек Умөталиевдин архивинен
алып, биринчи ирет жарыялаганы отурат.